

Labour bert ein lim í meiriluta

Bretski arbeðaraflokkurinn tapti tveir tinglimir við tveir tveir valini til Undirhúsið í seinastu viku, og hefur nú bert ein lim í meiriluta, takkað verið nokkrum leysgangarum.

Flokkurinn hefur nú 312 limir í undirhúsinum, meðan samlaða andstöðan hefur 315. Kortini hefur arbeðaraflokkurinn nakrar samarbeiðsvinarligar, so tilsamans hefur flokkurinn 316 limir aftan fyrir seg.

Talan er um norðurírsku limirnar Gerry Fitt og Frank Maguire, sum situr í undirhúsinum undir heitinum Sosial Democratic and Labour. Hinir eru teir óheftu John Robertson og Jim Sillars, sum ganga undir heitinum Scottish Labour Party.

Harafturat koma teir skotsku og walisísku nationalist-

arnir, sum stjórinn kann rokna við at fáa stuðul frá.

Tapið er álvarsamt fyri arbeðaraflokkinn, sum upprunaliga hevði roknað við at vunni allar triggjar limirnar. Kortini við afturgongd. Men talan er annars tryggj aravaldemir, sum undir vanligum umstøðum ikki vóru farnir til teir konservativu.

Afturgongdin í reallónini og tveir ótryggu figgarligu viðurskiptini er grundin til afturgongdina.

Teir konservativu vóru sjálvandi ovurfegnir. Floksformaðurin Margaret Thatcher heitti á James Callaghan um at leggja frá sær og at skriva út nýval, men hann svaraði stutt og greitt, at talan var bert um eitt lítið tap, sum ikki fekk stjórna at leggja ætlarnir um at endurreisa tjóðina frá sær.

Tann konservativu floksformaðurin Margaret Thatcher heitir á James Callaghan um at leggja frá sær.

Geneve-fundirnir um Rhodesia útsettir til óásetta tíð

Fríggjadagin vórðu samráðingarnar í Geneve um framtíðina hjá Rhodesia útsettir til óásetta tíð. Hetta hendi efti at umboðsmenn fyri tær svørtu tjóðskaparrørslurnar, hvíta stýrið í Rhodesia og tann bretski formannskapin hövdu samráðst í nakrar tímar.

Talan er kortini ikki um, at samráðingarnar eru slitnaðar segði samráðingarsformaðurin, bretski ST-umboðsmaðurin Ivor Richard, men at tær eru útsett og at í staðin skulu smærri fundir haldast millum teir einstoku partarnar sínámillum.

Ian Smith segði heima í Salisbury, at hann framvegis

helt, at samráðingarnar hövdu noguleika at náa endamálið.

— Um samráðingarnar ikki fara at eydnast fari eg at tosa við moderatar afrikanskar politikkarakar um at fara undir að bretska-amerikanska uppkotið um eina tillagingar- kipan frá hvítum minniluta- stýri til svart meirilutastýri, segði Ian Smith.

Ian Smith helt, at tað fanst ein vilji hjá teimum vestur-europeisku londunum og USA at fáa eina friðarliga loysn á trupulleikunum í tí sunnara partinum av Afrika.

Ian Smith sló fast, at tað var ikki hansara skuld, at samráðingarnar fyribils slitnaðu nú.

Jóhan Nielsen um vinir og kenningar:

— Snorkið frá mær ljóðaði sum ein symfoni, helt William Heinesen!

Her eru søgurnar um ta ferðina, Jóhan Nielsen lumpaði Karl Skytte, tá tað var lættari at koma í samband við tann himmalska faðirin enn biskupin í Keypmannahavn o.a.

— Tað er ikki loyvt at banna í fólkatinginum. Tað ansar formaðurin, Karl Skytte, væl eftir. Men einaferð setti eg í tinginum ein fyrispurning til tann táverandi kirkjumálaráðharran um tað órímliga í, at tað skal gjaldast fyri at syngja sálmar í kirkjuni, sum ikki standa í sálmarbókini.

Eg greiddi ráðharranum frá einum ungum pari, sum eg skuldi vóga. Hann segði:

— Eg hevði verið fegin, um tað lagið, sum varð spælt við seinastu brúðarvígslu, eisini verður spælt til okkara vígslu.

Tað vísti seg at vera brúðarmarsjurin hjá Mendelson Bartoldy.

Eg segði brúðgómimum, at tað kom at kosta eyka.

Í fólkatinginum endurgav eg:

— Og brúðgómurin segði — um eg fái loyvi at endurgeva?

— Ja, ger so væl, svaraði Karl Skytte.

— Maðurin segði: Det var dog satans til timeløn.

Karl Skytte sat foyur. Hann hevði jú givið mær

loyvi at endurgeva orðini hjá einum øðrum.

Tann sterki smiðurin

Tað er Jóhan Nielsen, prestur og annar føroyski limurin á fólkatingi, sum greiðir frá. Og hann heldur fram:

— Hetta snildi hevði eg lært frá tí sterka smiðinum, Hans Rasmussen. Einaferð, Gustav Petersen var formaður í fólkatinginum, var Hans Rasmussen komin í stríð við vinstramannin, Axel Kristiansen. Á røðarapallinum segði Hans Rasmussen við formannin:

— Er tað loyvt at siga um ein mótstøðumann, at hann er ein hyklari?

— Nei, so avgjørt ikki, svaraði Gustav Pedersen.

— Ná, helt smiðurin fram. Tá eg ikki kann siga um Axel Kristensen, at hann er ein hyklari, so fái eg ikki sagt mína meining!

Hitabylgja — einki slíps

Jóhan Nielsen hefur sjálvur verið í hornatøkum við henda Gustav Pedersen.

— Tað var í mai 1961, tá ein hitabylgja herjaði í Danmark. Eg kom til fólkatingið við uppnappaðari skjúrtu og flippuni uttan á jakkanum. Hinir fólkatingsmenninir sogdu við meg:

— Tú ert ikki rættisiktaður. Gustav gevur tær aldri loyvi at koma inn í fundarhøllina soleiðis ílatin.

Meðan eg gekk innar í fundarhøllina hitti eg Gustav Pedersen. Hann var sjálvur í stríputum klæðningi og slípsi og gjørdist so bilsin av mær, sum skuldi eg verið ein marsmaður.

— Hvagar skalt tú soleiðis ílatin? Far til hús og skift!

— Eg havi onki ímóti at fara til hús, men so komi eg ikki aftur. Minst til, at eg eri tyngdin á vágskáluni í donskum politikki í lotuni. Og ikki grønendingurin, hóast hann er ráðharri.

— Ger sum tú vil!

Og tað gjørdi eg. Eina viku seinni sat sjálvur forsætisráðharrin, Viggo Kampmann, í fundarhøllini í berum skjúrtuermum.